

lig i Fremtiden kommer Kommunen til Gode og ikke i saa høj Grad de for Tiden i Kommunen boende Militære — vi have rigtignok kun en ganske lille Del — og derfor er det urimeligt at de skulle tage Del i at bære Byrder, hvis Udredelse de maaske aldrig ville faae Gavn af. Paa den anden Side maa man ikke glemme, at Stattebyrden i Kommunerne tidligere var anbefaalede for de mindre og mindre Tidligere havde vi Næringskassen, som særlig blev paalagt de Næringsdrivende. En stor Del af de Byrder, der maatte indredes til Kommunens Behov, var saaledes lagt paa en særlig Klasse af Personer, Embedsmænd vare aldeles fri for Næringskassen, idet kun de næringsdrivende Borgere betalte den. Dette er nu hævet, og Mligheden bliver saaledes endnu større for vedkommende militære Personer. Jeg kan saaledes slet ikke se, at det er noget som helst Indgreb i vedkommende Byråds Rettigheder, at der bliver sat en saadan fast Grænse for de Militæres Stat. Jeg er overbevist om, at man ikke i nogen Kommune vil have syndelig derimod, idet man dog vistnok maa erkende, at de Vedkommende, som det kommer til Gode, kun nyde Retfærdighed derved, og at det paa den anden Side vil være en Uretfærdighed at negte dem det.

Bojfen: Inden vi gaa til Afstemning, vil jeg kun bemærke, at jeg for mit Vedkommende beklager, at den ærede Krigsminister har stillet Forslaget under Nr. 3 om en Lønningsforhøielse for Premierlieutenanter. Derfor dette Forslag i Dag, som det sandsynlig vil blive, bliver forlastet, vil det gjøre det Indtryk, som om Tinget skulde være uwilligt til en saadan Lønningsforbedring, hvilket jeg ikke tror er Tilfældet; tværtimod antager jeg, at der er en temmelig almindelig Anerkjendelse af, at netop denne Klasse Embedsmænd er særlig uheldig stillet, og at der ogsaa er Tilhøielighed til at forbedre deres Stilling noget. Naar Udvalget ikke har kunnet støtte Forslaget, da har det vistnok væsentlig været af Hensyn til, at man ikke vilde udvide dette lille Lovarbejde ud over de Grændser, som det oprindelig havde, da man derved slet vil komme til Overligheder. Vil man saaledes gaa op ad Stigen fra Underofficerer til Lieutenanter, ligger det lige saa nær at gaa nedad og medtage de Meniges Lønning. Jeg tror imidlertid, at man har haft en almindelig Tølelse af, at man derved slet vil komme videre ved dette lille Lovforslag, end man ønskede, og dette har for mig i det Mindste været Grunden til, at jeg ikke kan støtte dette Forslag, som jeg nu kun kan beklage, er kommet til at forelægge til Afstemning. — Med Hensyn til Vindringsforslaget under Nr. 4 vil jeg kun anføre eet Hensyn. Det er mig bekendt, at man i flere Kommuner har berigtiget de Militære til kommunale Gæver, valgt dem til Medlemmer af Kommunalbestyrelsen. Dette er en Kjendsgjerning, der forekommer mig at være sær-

deles glædelig, og som vidner om det gode Forhold, der er i Færd med at komme tilveie mellem Officererne og Borgerne i vedkommende Byer. Men i det Dieblit man fastlaar Kommuneafgiften til et bestemt Minimum vil det være ganske naturligt at fortsætte Udvillingen i denne Retning, idet det vil være unaturligt at vælge Mænd til Representanter i en Kommune, som aldeles ikke kunne dele Kommunens pekuniære Interesser, da deres Afgift til Kommunen ikke kan overfløde et vist Maximum. Naar man altsaa i det Hele anser det for heldigt at Mænd, der have Gøner i forskjellige Retninger, komme til at deltage i Arbejdet i Kommunens tjeneste, tror jeg, at det vil være uheldigt at fastholde dette Forslag.

Winther: Jeg maa tilstaa, at det indværet mig noget, at der er optommen saa store Principspørgsmaal i den Lov, som denne, der har en saa midlertidig Karakter. Vi maa huske paa, at den Lov for Forholdet i Almindelighed, som her berøres, for Dieblittet er under Revision. Naar nu Udvalget har viist et saa stort Maadehold, som det fremgik af den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Præst, Amts 6te Valgfreds (Bojfen), saa forekommer det mig, at vi meget godt kunne følge Udvalgets Flertal i det Par Bestemmelser, som det har foreslaaet. Det er jo, som sagt, en ren midlertidig Lov, og altsaa bliver Bestemmelsen, hvis den vedtages, ogsaa midlertidig, og da det er fremhævet fra flere Steder, at der kan raades Bod paa det Princip, der her opstilles midlertidig, har man det jo sit sin Magt under Revisionen af den almindelige Lov om dette Forhold nærmere, at overbeie, hvilket Princip der skal fastlaas. Jeg har hørt det ærede Medlem for Ringkjøbing, Amts 3die Valgfreds (S. Madsen) sige, at han fandt, at det kunde være rigtigt, at Statskassen kom til at udrede Forskjellen; paa den anden Side fremhæves det, at Kommunernes Selvtændighed lider noget ved, at der fastlaas en bestemt Afgift for visse Folk, Officerer eller de militære Bestillingsmænd i Kommunen. Dette Sidste kan jeg være fuldstændig enig i; men det hindrer mig ikke fra at stemme for Forslaget som en ren midlertidig Foranstaltning, da det ikke kan negtes, at det er aldeles ubilligt at afstræffe i de Lønninger, der ere blevne ansæte for nødvendige, $3\frac{1}{2}$ pCt. mere i een Kommune end i en anden, navnlig af det Hensyn, der ere gjorte gjældende her, at de Vedkommende ikke ere Herrer over, i hvilken Kommune de ville være. Jeg synes derfor, at vi kunne give vor Tilstemning til Forslagene under Nr. 4 og Nr. 5, og dog have reserveret os alt Muligt med Hensyn til det Principrigtige, naar vi komme til Behandlingen af den almindelige Lønningslov. Jeg vilde kun sige dette Par Ord, fordi jeg tror, at den ærede Ordførers Røst i Dag ikke er saa stærk, som den pleier, saa at mulig-